

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/6/2018
Identifikačné číslo spisu:	9018200088
Dátum vydania rozhodnutia:	12.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:9018200088.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Patrika Příbelského, PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej v konaní o uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia na neverejnom zasadnutí dňa 12. decembra 2018 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného M. S. a Väzenskej a probačnej služby Jej Veličenstva so sídlom v Londýne, proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 17. apríla 2018, sp. zn. 5Ntc/3/2018, takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4, veta druhá Tr. por. sa odvolanie M. S. z a m i e t a.

II. Podľa § 316 ods.1 Tr. por. (per analogiam) sa odvolanie Väzenskej a probačnej služby Jej Veličenstva so sídlom v Londýne, Veľká Británia zamietá, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom z 17. apríla 2018, sp. zn. 5Ntc/3/2018 podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, uznal rozsudok Korunného súdu v Chesteri sp.zn. T20141023 zo dňa 17.07.2015, právoplatným toho istého dňa, ktorým občan Slovenskej republiky M. S., nar. XX.XX.XXXX v N. (ďalej tiež „odsúdený“) toho času vo väzenskom zariadení na území Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, bol porotou uznaný vinným z trestného činu závažného ublíženia na zdraví podľa ustanovenia 18 zákona Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska o trestných činoch proti osobe z roku 1861, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

dňa 13. novembra 2014 pán M. S. nezákonne a zákerne napadol a poranil slečnu Y. Y. so zámerom spôsobiť jej závažné poškodenie na tele.

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov s tým, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. sa tento rozsudok vykoná na území Slovenskej republiky. Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 4 Tr. zák. odsúdený M. S. bude vo výkone trestu odňatia slobody vo výmere 12 rokov pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal včas a v zákonnej lehote, odvolanie odsúdený M. S.. Odvolanie odôvodnil tým, že nechce, aby bol vrátený na Slovensko za účelom dokončenia výkonu 12-ročného trestu odňatia slobody uloženého mu súdom v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska, pretože na Slovensku bude môcť byť podmienene prepustený z výkonu tohto trestu až po výkone 3/4 uloženého trestu odňatia slobody. Pokiaľ by uložený trest odňatia slobody vykonával v Spojenom kráľovstve, tak bol by prepustený na slobodu už po výkone 1/2 trestu odňatia slobody.

Proti rozsudku podala odvolanie aj Väzenská a probačná služba Jej Veličenstva so sídlom v Londýne, Veľká Británia, ktorá namietala, že podľa vyjadrení odsúdeného mu vo väznici na Slovensku hrozí diskriminácia, ako aj podmienky výkonu trestu odňatia slobody, pretože väznice na Slovensku sú podľa ich verejne dostupných zdrojov preplnené a je potrebné stavať nové väznice. Zároveň požiadala o poskytnutie dodatočných informácií, či odsúdenému nehrozí opätovné súdne konanie pre ten istý zločin a týkajúce sa nepretržitého výkonu trestu v prijímajúcej krajine.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a nezistiac pochybenie krajského súdu pri aplikácii zákonných ustanovení, zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné a odvolanie Väzenskej a probačnej služby Jej veličenstva so sídlom v Londýne je podané neoprávnenou osobou.

Krajský súd pri uznaní predmetného rozsudku Korunného súdu v Chesteri, spisová značka T20141023 zo dňa 17. júla 2015, právoplatným dňa 17. júla 2015, postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorá preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, alebo iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii.

Krajský súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. So závermi súdu prvého stupňa sa odvolací súd plne stotožňuje. Pre úplnosť doplní, že z porovnania predloženého osvedčenia s rozsudkom štátu pôvodu je zrejmé, že tieto navzájom obsahovo zodpovedajú, pričom osvedčenie je úplné. Z jeho obsahu zároveň vyplýva, že odsúdený sa osobne zúčastnil konania, ktoré viedlo k vydaniu uznávaného rozhodnutia a dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, nie je kratšia ako šesť mesiacov a nezahŕňa opatrenia týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky alebo na systém jej zdravotníctva vykonať. Trest, ktorý bol odsúdenému uložený je konečný a v krajine pôvodu uznávaného rozsudku odsúdenému nezostávajú už žiadne možnosti odvolania.

Podľa lustrácií v informačných systémoch Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a podľa odpisu z registra trestov, nie je odsúdený na území Slovenskej republiky aktuálne trestne stíhaný pre iné trestné činy spáchané pred jeho prípadným odovzdaním a slovenské súdy nerozhodovali o tom istom skutku odsúdeného, ktorý je predmetom tohto konania.

Napokon treba poukázať na to, že v posudzovanej veci neprichádza do úvahy čiastočné uznanie a výkon rozsudku štátu pôvodu a skutok, ktorého sa toto rozhodnutie týka, sa nepovažuje podľa právneho poriadku Slovenskej republiky za spáchaný v celom rozsahu ani čiastočne na území Slovenskej republiky.

Z uvedeného je zrejmé, že v preskúmvanej veci nie je daný žiaden dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozsudku štátu pôvodu podľa § 16 ods. 1 písm. a/ až m/, ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z.

V konaní súdu prvého stupňa boli splnené zákonné podmienky rozhodnutia príslušného krajského súdu, ktorým je podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. Krajský súd v Banskej Bystrici s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 549/2011 Z. z. - odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky.

republiky, s obvyklým pobytom v zmysle § 3 písm. g/ zák. č. 549/2011 Z. z. na území Slovenskej republiky (C. K. XXX/XX N.), po písomnom vyjadrení prokurátora (§ 15 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z.).

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z., ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradeným k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v odseku 3, súd neskúma, či ide o trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. V osvedčení o vydaní rozhodnutia bol justičným orgánom štátu pôvodu označený trestný čin ktorého sa dopustil odsúdený mimo územia Slovenskej republiky v kategórii : závažné ublíženie na zdraví (§ 4 ods. 3 písm. n/ zákona č. 549/2011 Z. z.) v prípade ktorých súd neskúma, či je aj trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Súhlas odsúdeného s výkonom trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje, pretože so zreteľom na ustanovenie § 16 ods. 1 písm. g/, § 2 zák. č. 549/2011 Z. z. a čl. 6 bodu 2 písm. a/ Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV súhlas odsúdennej osoby sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

V súvislosti so zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 4 Tr. zák.) a potrebou zabezpečenia nezhoršenia postavenia odsúdeného vyslovenou v rozhodnutí publikovanom ako R 122/2014, odvolací súd získal od justičných orgánov štátu pôvodu informáciu, že v krajine pôvodu uznávaného rozsudku, bol odsúdený zaradený na výkon trestu do kategórie B odsúdených, t. j. do druhej najprísnejšie stráženej kategórie odsúdených v rámci štvorstupňovej kategorizácie A až D. Vzhľadom na zaradenie odsúdeného v krajine pôvodu (kategória B - osoby, ktoré nevyžadujú najprísnejšie bezpečnostné opatrenia, ale musí byť veľmi sťažená možnosť ich úteku), na závažnosť uznávaného skutku (úmyselné zohyzdenie ex-priateľky porezaním na tvári) a narušenosť osobnosti odsúdeného, pokladá aj odvolací súd zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Slovenskej republike so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. za náležité a zákonné.

K odvolacej námietke odsúdeného založenej na porovnaní okamihu podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ak by bol býval uložený trest vykonával v krajine pôvodu uznávaného rozsudku a v Slovenskej republike, najvyšší súd konštatuje, že táto námietka odsúdeného nie je dôvodná, pretože výkon uznávaného trestu sa po jeho uznaní riadi právnym poriadkom vykonávajúceho štátu (pozri aj Čl. 17 bod 1 rámcového rozhodnutia Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008) a v rámci konania o uznanie a výkon rozsudku, slovenské súdy ako vykonávajúce súdy, o otázke podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody ani nemôžu rozhodovať. Zjednodušene povedané, otázka podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody sa v prípade cudzozemských rozsudkov, po ich formálnom uznaní a faktickom postavení na totožnú úroveň s rozsudkami vykonávajúceho štátu (§ 519 ods. 1 Tr. por.), spravuje právnym poriadkom vykonávajúceho štátu, teda Slovenskej republiky. Obdobnou argumentáciou sa zaoberal aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý v uznesení sp. zn. III. ÚS 498/2015 z 6. októbra 2015 uviedol, že „existencia odlišných podmienok výkonu trestu odňatia slobody vrátane predpokladov podmieneného prepustenia je v jednotlivých štátoch prirodzená a skutočnosť, že v niektorých aspektoch sa tieto podmienky môžu subjektívne javiť ako prísnejšie, ešte neznamená, že napadnutým rozsudkom došlo k porušeniu sťažovateľom označených práv ústavne nezlučiteľnou aplikáciou (výkladom) zákona o uznávaní a výkone rozsudkov. Neobstojí tak ani námietka sťažovateľa, podľa ktorej mal najvyšší súd svojím rozhodnutím vysloviť, že režim podmieneného prepustenia sa mal riadiť pre sťažovateľa priaznivejšou právnou úpravou, pretože ako správne konštatoval aj najvyšší súd v závere napadnutého rozsudku (sp. zn. 4 Urto 1/2015 z 21. apríla 2015), vydanie takého rozhodnutia právnym poriadkom Slovenskej republiky neumožňuje. Žiada sa podotknúť, že podmienené prepustenie je skutočnosť, ktorá môže ale nemusí nastať a pri rozhodovaní podľa § 17 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí v súvislosti s výrokom o zaradení odsúdeného do výkonu trestu odňatia slobody ani nemôže byť zohľadňovaným kritériom, keďže závisí od právnej kvalifikácie trestného činu a správania odsúdeného, nie však od diferenciácie výkonu trestu odňatia slobody."

Zároveň najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že Krajský súd v Banskej Bystrici v priebehu konania poskytol justičným orgánom štátu na pôvodu na ich žiadosť informáciu o možnom podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu podľa slovenského právneho poriadku a justičné orgány krajiny pôvodu uznávaného rozsudku, nevyužili možnosť vziať späť osvedčenie o vydaní rozhodnutia na podklade ktorého bolo konanie o uznávaní a výkone iniciované (§ 19 zákona č. 549/2011 Z. z. a porovnaj aj čl. 17 bod 3 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008).

K zamietnutiu odvolania Väzenskej a probačnej služby Jej Veličenstva z dôvodu podania odvolania neoprávnenou osobou, dodáva súd nasledovné. Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z., ak zákon nestanovuje inak, na konanie o uznávaní a výkone rozhodnutí podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok (Tr. por.). Podľa § 36 ods. 1 Tr. por. obhajcom môže byť len advokát. Väzenská a probačná služba Jej Veličenstva, so sídlom v Londýne nemá na území Slovenskej republiky postavenie advokáta podľa zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii, a teda nemôže ani vykonávať obhajobu odsúdeného v konaní o uznávaní a výkone rozhodnutí uskutočňovaného podľa zákona č. 549/2011 Z. z. Odvolanie podané vyššie uvedeným subjektom bolo podané v mene odsúdeného avšak subjektom, ktorý nie je oprávnený vykonávať obhajobu v príslušnom konaní, preto súd odvolanie Väzenskej a probačnej služby Jej Veličenstva podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou (per analogiam).

Keďže najvyšší súd nezistil žiadne dôvody pre odmietnutie uznania a výkonu rozsudku krajiny pôvodu, postupom podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného zamietol, ako nedôvodné. Odvolanie Väzenskej a probačnej služby Jej Veličenstva, zamietol z vyššie uvedených dôvodov podľa § 316 ods. 1 Tr. por., pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.